

מערך פעילות – "לראות את הבן אדם".

משחק פתיחה - תחרות בין המשתתפים לפוצץ כמה שיותר בלונים כאשר הידיים קשורות או בתוך החולצה. אסור להשתמש באותה שיטה!!!

סבב מגבלות - בו כל אחד מספר מה המגבלה שלו. מחלקים מדבקות עם שם חדש.

חשוב לגוון בין מגבלות פיזיות למגבלות הקשורות יותר לאופי ותכונות אישיות. כמו כן, חשוב שהמשתתפים יגידו אחד על השני מה המגבלה שלו אומרת עליו? מה הוא לא יכול לעשות? כלומר להתמקד בחוסר יכולות, בקשיים (הפוך לעיקרון הישי').

תפיסה חזותית:

מציגים תמונה לא ברורה של פרה ושואלים מי יודע מה זה?
מנסים ליצור מוטיבציה אצל החניך ע"י תגמולים (כסף למשל) או עונשים.

שמים שקף שעוזר לראות את הפרה – לתת הנחיות שעוזרות לילדים.

דיון: **האם מוטיבציה = יכולת?**

הסבר על 4 טעויות שעושים עם ילדים לקויי למידה:

1. תתאמץ יותר, אתה לא רוצה מספיק..

2. תגמולים – אם תצליח תצא להפסקה.

3. עונשים – אם לא תצליח לא תצא להפסקה.

4. האשמת הילד – אתה לא מתאמץ מספיק.

מסבירים שמוטיבציה לא עוזרת להתגבר על מגבלות, אלא משמשת כ'דלק' חברתי.

הבחנה חזותית לקויה.

מחלקים 3 משפטים עם אותיות קופצות ומבקשים מהם לקרוא
(מבקשים מתנדב – סביר להניח שרמת ההתנדבות תהיה נמוכה,
מסבירים שילדים חריגים לא אוהבים הפתעות ולא מתנדבים...).

1. עמיו יהל כובי כשפת אוסרא שפהע שויממ
תמ ער ובי תש למכ תקים.

2. ילד יסא וה ספופק ורווג סק הב מקום אוכ לבריא.
בי ול

3. ככ הקור יסיל ד יסל קו מידה!!!
א ייל

פירוש:

1. עמי ותמי הלכו ביער כשפתאום ראו בית של מכשפה עשוי
ממתקים.

2. ילדים אוהבים פופקורן וגם קולה במקום אוכל בריא.

3. ככה קוראים ילדים לקויי למידה.

הסבר: הילדים לא מבינים את התוכן, הם מוציאים אנרגיה על פענות.

ילד חריג אשר מקריא קטע בפעולה ואחר כך נשאל מה הוא הבין או זוכר – עומד במצב לא נעים מול הקבוצה, מוצג כטיפש... לאט לאט יצטמצמו המשימות שהוא משתתף בהם ונאבד חניך...

הבנת הנקרא.

חלק א - מחלקים רשימת מילים שמובנות לכולם:

(בהתמדה בגרף בין הידוע אם הם משרטטים את הקשר של ערכים משתנים נקודות עקומה מתאימים יכלול לוח מכיל מבודדות כדי להדגים רק אם משתנים סטייה)

שואלים את החניכים אם הם מכירים את כל המילים? ואם מקריאים משפט הגיוני המורכב מהמילים האלו האם הם אמורים להבין אותו? מקריאים קטע קשה ולא ברור המורכב מאותן המילים (לא מחלקים להם את הקטע):

"אם הקשר הידוע בין משתנים מכיל לוח של ערכים מתאימים, הגרף יכלול רק נקודות מבודדות. אם הם משתנים בהתמדה, משרטטים עקומה כדי להדגים את הסטייה."

שואלים מי מבין את הקטע? מי מוכן להבחין עליו? מסבירים שלפעמים גם אם מבינים את כל המילים בקטע, לא תמיד מבינים את החיבור ביניהם, את המשמעות.

חלק ב - מקריאים בהטעמה והדגשה נכונה את הקטע על פינגלדוב בו אף מילה לא מוכרת (הפעם מחלקים להם את הקטע).

בשורות שעבר, פינגלדוב ופריבין היו בשימגה,
קולשים שיקובים משובללים וקובשים רבקים משודים.
פתאום זקיש מלול התבקם לתוך השלק של פינגלדוב.

פריבין למש וגלגש.

"הו פינגלדוב", נשל.

"הזקיש המלול מתגדש בשלק!".

שואלים אם הם מבינים את הקטע? אם הם יכולים לענות על

שאלות? שואלים אותם שאלות על הקטע:

מתי ארע הסיפור? בשורם שעבר.

מי היה עם פינגלדוב? פריבין.

איפה? בשימגה.

מה הם קלשו? שיקובים משובללים.

פתאום הגיע? זקיש מלול.

הם ציפו לו? לא.

מה הוא עשה? התבקם.

איפה? בשלק של פינגלדוב.

מה עשה פריבין? למש וגלגש.

ומה הוא נשל? הו פינגלדוב.

מגיעים למסקנה: "אם אתה מבין את כל המילים בקטע זה לא אומר

שמבינים את התוכן של הקטע".

בעזרת הנחיות מתאימות, הקראה נכונה, שאלות מנחות והעובדה

שהקטע היה זמין מולם – הם הצליחו להבין את המשמעות.

סיפור בהמשכים:

עושים סבב של סיפור בהמשכים בין החניכים.

מסבירים כי דיבור היא משימה אסוציאטיבית פשוטה.

סבב שני כאשר אסור להגיד מילים עם האותיות נ+ג+ל. בסבב הזה אתם

תתקילו מי צריך לדבר ולא לפי הסדר – להקשות עליהם לתכנן מראש מה

יגידו.

שואלים : אם הייתה לכם חצי שעה יכולתם לכתוב סיפור בלי האותיות?
המסקנה : זמן הוא המתנה הגדולה ביותר לילד לקוי למידה!!!
מסבירים : ללקויי למידה הדיבור הוא לא משימה אסוציאטיבית (כמו
בסבב הראשון), אלא, משימה קוגניטיבית! (כמו בסבב השני – צריך
לחשוב תוך כדי הדיבור).
אדם מסוגל לעשות משימה קוגניטיבית אחת בזמן נתון.
תארו את הקשיים של ילד המנסה לכתוב, להבין ולהקשיב במקביל...

במשחק הזה בדרך כלל יש טעויות ואז החניכים מלשינים אחד על השני.
מפתחים דיון בנושא – מסבירים להם שהם פיתחו מהר תכונה של ילדים
חריגים – מלשנות. שואלים מאיפה זה נובע? מסבירים איך מרגיש ילד
שכל החיים טועה... למה הוא צריך להלשין כדי לחזק את עצמו.

סכום הסימולציה.

מסבירים שזו הייתה סימולציה ומתנצלים אם הייתה הרגשה לא נעימה.
סבב – איך הרגשתם בתור חריגים? – חשוב לעבד את הרגשות של
החניכים.
חשוב לפתח דיון על איך מרגיש ילד שחי ככה כל החיים 24 שעות... כמו
כן לדבר על הסטיגמה שסוחב ילד כזה....
להסביר על עקרון היישי – התמקדות במה שהילד יכול ולא במגבלה.

בנוס:

הצגת מודל קוגניטיבי המסביר את מקור הבעיות של ילדים לקויי למידה /
מפגרים (לא מסביר הפרעות התנהגות ובעיות נפשיות). מצורף דף המתאר
את המודל.

סרט:

מראים את הסרט על האישה בלי הידיים. מחברים את הסרט עם מתודת
הפתיחה. מפתחים דיון על הגישה של גיבורת הסרט לחייה, למגבלה שלה.

אפשר לדבר על ההרגשה שלה מול מנהל החנות שבקש ממנה לעזוב... היא הרגישה כמה הוא 'קטן' ונכה רגשית....

דגשים:

- * לקרוא לחניכים בשמות המגבלה שלהם.
- * להפגין חוסר רגישות ולהתעלם מהקשיים שלהם – להיזהר לא לפגוע!!
- * באוגדני צמ"ד אצל המדריכים ישנן עוד מתודות היכולות להמחיש לקויות נוספות.
- * הפעולה יכולה להתאים עם שינויים קלים לכל שכבת גיל כולל שכב"ץ.
- * אפשר לחבר את הפעולה לנושאים רבים – קבלת השונה, קורס הדרכה, סטיגמות וכמובן פעילות הסברה לקבוצות שמשתלבות בפעילות עם צמ"ד.
- * עדיף להעביר את הפעילות בקבוצות קטנות.
- * אני אשתדל להשיג עותק של הסרט שיהיה בהנהגה.
- * מומלץ בשלב שני לראות את הסרט "קוראים לי סם" (סרט מעולה!!), העוסק במבוגר מפגר הנאבק לגדל את ילדתו.
- * לכל שאלה או הצעה אפשר כמובן להתקשר...

**** דבר אחרון – חשוב לי לדעת אם העברתם את הפעילות או אם עשיתם שינויים מוצלחים ****

בהצלחה – גיא.